

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 8. Annihilationis nomen, & locutio ex sacra Scriptura, & sanctis Patribus
confirmatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

B.
Johannis
a Cruce

Opera
mystica
129

128

ELVCIDATIO THEOLOGICA

quam ignorant, adhibere non verentur, nec tales animas ad eos, qui melius eas intelligent, & elegant, transmittant? Nec enim exigui res est oneri & culpe in causa esse, ut inseparabilium bonorum iacturam faciat anima ob inepta consilia, imo & tota pessum eat &c.

44. Eundem sensum tribuit eisdem Cantorum verbis Venerabilis ille Pater Baltasar Aluarez in relatione suis superioribus facta, circa suum orationis modum, quoniam referat citatus Pat. Ludouicus de la Puente cap. 13. suæ vitæ, ubi de hac quieta contemplatione loquens sic ait, *Ista quies videtur esse somnus illus, quem Deus precipit habere animam in Cantico: Adiuro vos filia Hierusalem ne suscitetis, neque euigilare faciat is dilectus quoad usque ipsa velit. Respondebat sponsa: vox ista, dilecti mei est: talis buccula, tam secura, dulcis ab ipsis solummodo manu pronuntiare potest, &c.* Quam explicationem prius tradidit D. Bernard, serm. 52. in Cant. Anselmus, Rupertus, & D. Thom. super eundem locum, qui omnes Patres eadem somni locutione ad hoc propositum videntur.

45. Eadem somni locutione vicitur San. Mat. nostra THERESIA cap. 19. suæ vita principio, & cap. 5. & 6. libri, *Conceptus amoris Divini &c.* in Cant. & in annotationibus ad illud cap. 6. noster Hieronymus à Matre Dei. Præterea Ricardus in Psalm. 4. presque alij Doctores, quæ etiam locutio fundamentum habet in eo, quod dicitur Gen. 2. *Misit Deus soporem in Adam, ubi alij legunt, Misit Deus extasim in Adam, intelligentes per illum soporem, seu somnum, sublimem quandam contemplationem, sicut nam interpretantur illum locum D. Ambrosius lib. 2. de Iacob. D. Gregorius lib. 4. moral. cap. 30. Chrysostomus homil. 15. in Genes. Isidorus lib. 7. ethimologiarum cap. 8. & alij expositores, quibus quoad prædictam locutionem consentunt B. Thomas de Villanueva in Cant. fol. 123, pag. 1. col. 1. relatus à Magist. Basilio Legionensi in Defensorio citato, propositione sexta, & Suarez lib. secundo de oratione cap. 12. num. 4.*

46. Imo D. Bernardus serm. 55. in Cant. non solum nomen somni huic contemplationi tribuit, sed etiam nomen mortis, quo etiam loquendi modo usus fuit D. Gregorius lib. 6. moral. cap. 17. Sancta Mater nostra THERESIA cit. cap. 6. in Cant. & ex Dno Dionysio idem assertit Diuus Bonavent. itiner. mentis in Deum, cap. 7.

§. VIII.

*Annihilationis nomen, & locutio ex Sacra Scriptura,
& Sanctis Patribus confirmatur.*

47. **T**ANDEM propter easdem rationes nomine annihilationis ad ipsum explicatum frequenter utuntur sancti Patres, & Doctores Mystici, non quidem quia existimat animam suum esse naturale amittere, & quoad illud in nihilum redigere, sed quia suum naturalem, & ex propria inquisitione operandi modum amittit, ut in Deum per amorem transformetur, modumque validè superiore, & diuinum operandi habeat, ad eum modum quo de semetipso dicebat Paulus, *Vivo ego, iam non ego, sed verò in me Christus.*

Accedit etiam, alia ratio defumpta ex eo, quod dum anima in contemplatione, illud quod

quod ex se habet in conspectu diuinæ maiestatis cognoscit, ac semetipsam Deo comparat, statim se tanquam nihilum ante Deum separat, iuxta illud: Omnes gentes, quasi non sint, sic sunt coram eo, & quasi nihilum, & inane reputata sunt ei, Isai. 40. n. 17. suamque vilitatem cognoscens, ita se Deo submitit, ac semetipsam humiliat, ut se annihilare videatur, iuxta illud Pauli ad Philip. 2. Semetipsum examinavit formam serui accipiens.

luxta hos ergo sensus verissimus est hæc locutio, qua frequenter vtuntur S. Patres, 48.
vt Nazianzen. orat. 17. Tertul. lib. 3. contra Marcionem, Bernard. ser. 71. in Cant. Russbrochius de vera contempl. c. 64. S. Vicentius Ferrer in libello de vita spirituali, vbi inter duodecim res, quas pro vita spirituali assequenda assignat, quarto loco numerat sui ipsius annihilationem, Dionys. Carthus. de fonte lucis, art. 17. vbi ad hoc propositum explicat illud Ps. 72. n. 22. Ad nihilum reditus sum, & nesciui. Hencius Arphius li. 3. Mysticæ Theologie par. 3. c. 23. Rosignolius 1. 5. disciplinae Christianæ perfectionis c. 24. Aluarez de Paz. 10. 2. de vita spirituali 1. 4. de effectibus humilitatis p. 4. c. 6. in fine, noster Didacus à Iesu v loco sèpè citato, discursu 1. pluresque alij Doctores.

§. IX.

Conclusio totius capituli.

Ex quibus omnibus satis superq; constat sensum harum locutionum, prout à My-
stico N. Doctore, alijs qq; Sanctis PP. Doctribusq; Catholicis iam citatis haben-
tur, esse longè diuersum ab eo, quem in similibus locutionibus intèdunt hæretici, qui
Illuminati dicuntur, imò & illis contrarium, ut manifestè constabit conferendo has
locutiones, iuxta earundē sensum à prædictis Doctribus intentum, & à nobis decla-
ratum, cum similibus locutionibus, iuxta sensum prædictorum Illuminatorum, quem
supra in 1. parte, huius Elucidationis cap. 8. ex Russbrochio, & alijs proposuimus,
quem etiam erroneum sensum Illuminati huius tractis sequuntur.

Vnde ad iudicandum de his locutionibus, nequaquam ad exterrnum dumtaxat ea
rum sonum attendendum est, nec ex eo, quod aliquibus ex his vocibus, v.g. otij, quietis, annihilationis &c. prædicti hæretici ad suos explicandos errores abutantur, statim
huiusmodi locutiones tanquam suspectæ, vel errore rei ciendæ, ac damnandæ sunt
in alijs Doctribus Catholicis, in quibus ex ipsorum eorum contextu, & declaratio-
ne antecedentibusque, & subsequentib, constat longè diuersum, imò & contrarium
sensum habere, siquidem multoties contingere solet, ut eadem locutio quoad exterr-
num sonum, quæ ab hæreticis frequenter usurpatur, in Doctribus Catholicis, imò
& in ipsam Scripturam S. habeatur, propter diuersam tamen contextus seriem Catho-
licum, & verillimum sensum obtineat, ut supra 1. parte Elucidationis cap. 3. per to-
tum, & cap. 9. à num. 10. fusa ostendimus.

Vnde cum evidenter ostensum sit prædictas locutiones apud Mysticum nostrum
Doctorem esse omnino liberas ab errore hæreticorum sensu, imò illis aduersari, e-
undemque obtinere sensum, quem apud Ecclesiæ Patres, & Doctores Catholicos
obtinet, nulla ratione possunt in illo damnari, vel tanquam suspectæ haberi, nisi eo-
dem prorsus modo apud Sanctos Ecclesiæ Patres reliquosque Doctores Catholicos
damnentur, vel suspecta habeantur, quæ tamen suspicio de tot Ecclesiæ Patribus pro-
culdubio impia esset.